

Hallo iedereen,

Traditioneel worden er op het einde van het jaar allerlei jaaroverzichten gemaakt, daarom ben ook ik in de pen gekropen.

Dit jaar zijn jullie mij komen steunen op mijn benefiet of hebben jullie mij via een andere weg gesteund om mijn doel Londen 2012 te behalen. Omdat ik het belangrijk vind dat jullie ook weten hoe ik het er dit jaar heb vanaf gebracht op tafeltennis vlak, volgt hier een overzichtje. Van vele mensen die mij gesteund hebben heb ik geen e-mail, als je dus nog mensen kent wie dit ook zou kunnen interreseren mag dit uiteraard ook doorgestuurd worden!!

Ik begin het jaar op de 26e plaats op de wereldranglijst met 870 punten.

Het eerste toernooi van het jaar vindt plaats in Hongarije van 10 tem 14 maart. Ik ben 6e reekshoofd en kom in de groep met 4 spelers. Uiteindelijk word ik 2e en speel ik de kwartfinale tegen de Amerikaanse kampioen. Heel moeilijke opgave, ik verlies deze wedstrijd en ben uitgeschakeld. Later in de landenteams met een gelegheidspartner uit Italië behaal ik de 4e plaats. ik sluit dit toernooi af met 470 punten.

2 weken later is er al het volgende toernooi in Italië. Dit is een toernooi met een factor 40. Dit wil zeggen dat de punten die er te verdienen zijn net iets lager liggen dan deze van het EK (factor 50). Dit wil ook zeggen dat dit toernooi veel sterker bezet is als dit in Hongarije dat een factor 20 heeft (=zwakste).

Hier ben ik 11e reekshoofd. Ook hier word ik 2e in mijn groep en beland ik in de kwartfinale. Hierin moet ik het opnemen tegen een zeer ervaren speler uit Ierland. Ik verlies deze wedstrijd met 3-2 en 13-11 in de laatste set. Gepakt op ervaring noemen ze dat dan. Toch kan ik tevreden zijn van mijn enkelwedstrijden.

In de landenteams kom ik met mijn gelegheidspartner niet door onze groep.

Ik sluit dit toernooi af met 460 punten en heb er nu al meer dan dat ik er vorig jaar op een heel jaar had.

Half april is er het volgende toernooi in Jordanië. Dit is weer een toernooi met een factor 20, iets minder sterk waardoor ik kan starten als 3e reekshoofd. Na enkele spannende wedstrijden tegen Aziaten (en in tafeltennis is alles wat uit Azie komt zeer sterk), kom ik in de finale tegen de kampioen uit Afrika. Ook deze wedstrijd kan ik winnen en mijn eerste internationale toernooiwinst ooit is een feit. In de landenteams haal ik later nog een bronzen medaille met een gelegheidspartner uit Italië. 1010 punten neem ik mee naar België.

Dan een maandje toernooirust en half mei is er weer een toernooi in Rotterdam. Ook weer een factor 40, wat maakt dat ik 9e reekshoofd ben. Niet echt een cadeau aangezien er 4 poules zijn, dat maakt dat ik met het nummer 1 van de wereld in de groep kom en iemand die net boven mij staat op de ranking. De nummer 1 van de wereld blijkt nog wat te sterk, maar van de andere win ik wel. Weer kwartfinale, hierin moet ik het opnemen tegen een speler uit Israël. Ik verlies mijn 2e kwartfinale dit jaar in 5 sets, jammer want hier lagen mogelijkheden om verder te gaan.

In de landenteams haal ik met mijn partner uit Israël (diezelfde die me uit het enkeltornooi speelde) een 3e plaats in de groep wat niet voldoende is om door te gaan.

Zeer magere puntenoogst hier van 260 punten.

Eind mei was er een toernooi in Slovakije (factor 40). Ongeveer hetzelfde verhaal als in Rotterdam, 4 poules, 9e reekshoofd en kwartfinale. De loting in de kwartfinale is hier ook niet min, de latere winnaar van het toernooi en einde verhaal. Ook in de landenteams haal ik met mijn partner uit Servie de kwartfinale.

Ook hier weer niet veel punten: 380.

Terwijl mijn concurrenten op het toernooi in Roemenië spelen, hou ik me bezig met het organiseren van een eefstijn. Heel veel werk, maar wat mij en mijn fantastische ploeg van helpende handen betreft zeer geslaagd. Ik zou iedereen (zowel helpers als eters) daarvoor al een eerste keer zeer hartelijk willen bedanken.

Half juni speel ik mijn laatste toernooi in Bayreuth voor mijn operatie (factor 20). Als 5e reekshoofd

behaal ik weer een 2e plaats in mijn groep en speel ik de 1/8e finale tegen een speler uit Groot Britannië. Deze wedstrijd win ik en ik moet in de kwartfinale jammer genoeg tegen Cao Ningning uit China. Deze man is nog overheersender dan Federer, Nadal en Djokovic tezamen, hij wint ALLES. Onlangs werd hij Aziatisch kampioen zonder 1 set te verliezen en hij is nu al topfavoriet om in Londen de gouden medaille te winnen.

In de landenteams weer geen succes met mijn partner uit Frankrijk. We komen in de kwartfinale tegen China.

Ik sluit dit toernooi af met 360 punten.

Ondertussen worden mijn vele inspanningen en goede resultaten in België ook opgemerkt door een bevriend tafeltennisser met een eigen firma. Niet veel later wordt mijn eerste sponsorcontract afgesloten met de RAIDO foundation. Een consultancy bedrijf uit Deurne: <http://www.raido.be/> Zij voorzien mij van tafeltenniskledij en een mooie som geld om mijn doel Londen 2012 te bereiken.

Met een virtuele 13e plaats op de wereldranglijst voor Londen 2012 sluit ik het eerste deel van mijn jaar af. Dit geeft vertrouwen voor het vervolg. Op 22 juni ga ik naar Leuven voor een hoognodige ernstige operatie aan mijn been. 23 juni start ik vol goede moed aan mijn revalidatie die volgens mijn orthopedist 3 maanden zal duren.

Na 1 week kan ik naar huis en na 2 weken begin ik vanuit mijn bed al terug kracht en uithouding te trainen. Na 6 weken kan ik eindelijk weer in mijn rolstoel en neem ik mijn palet weer in handen. Hoog tijd want half oktober begint het EK.

Na ongeveer 6 weken hard trainen ben ik half oktober naar het EK vertrokken in Kroatië. Op het EK ben ik weer 9e reekshoofd over een totaal van 4 poules. Niet echt waar ik op gehoopt had, maar uiteraard ga ik tot het uiterste. Ik heb niet voor niets heel het jaar getraind, opofferingen gedaan (en gekregen van mijn begeleiding). Mijn openingswedstrijd tegen het nummer 1 vd wereld gaat verloren, maar ik voel wel dat mijn niveau hoog ligt. De dag erna speel ik voor een plaats in de volgende ronde tegen één van mijn rechtsreekse concurrenten voor Londen. Ik speel heel sterk en win deze wedstrijd. Ik sta in de kwartfinale op het EK met sterk spel en dat zo kort na mijn operatie, dit geeft echt voldoening.

In de kwartfinale moet ik tegen een speler uit Servië. In onderlinge duels staat het 1-1. De eerste set wint hij heel nipt, de 2e win ik nipt, de volgende 2 verlies ik jammer genoeg met 12-10. Uitgeschakeld dus, mijn tegenstander pakte later brons (en later goud in de landenwedstrijden). Hij is nu zelfs nog niet zeker van de spelen (om maar aan te tonen hoe moeilijk het is om je te kwalificeren). Natuurlijk was ik teleurgesteld, maar toch ook wel tevreden. Ik had goed gespeeld en had nog veel vertrouwen en zin in de landencompetitie.

Na 2 dagen rust begonnen de landenwedstrijden. Vanaf toen is het volledig misgelopen. Wat ik ook probeerde, niets lukte. Ik stond heel vermoeid op, kon me niet concentreren, was te laat op elke bal,... Heel erg frustrerend, omdat ik er zo hard voor gewerkt had! Na het EK ben ik direct naar de dokter geweest voor onderzoeken, ik dacht dat er een fysiek probleem was. Alles bleek in orde te zijn. Ook na het EK bleef de vermoeidheid aanhouden en lukte het ook in de valide competitie niet. Ik heb dan 2 weken volledige rust gehouden tot aan mijn laatste toernooi in Argentinië. Tevergeefs, ook daar heb ik niets kunnen forceren. Dat toernooi was het zwakst bezet qua tegenstanders en is het enige dit jaar waar ik niet door mijn groep ben geraakt. Hoe harder ik probeerde, hoe slechter het ging. Ik was heel blij dat ik terug thuis was en dat ik nu rust kan houden tot half januari.

Hoe meer dat ik nu erover spreek met de mensen die mij ondersteunen (familie, coach, sportpsychologe, mensen van de federatie), hoe sterker blijkt dat het gewoon een teveel aan inspanningen was. Elke week ongeveer 30u met TT bezig zijn, de vele toernooien, mijn voltijdse job en de operatie was een niet vol te houden combinatie.

Tijdens de periode die ik niet kon spelen door mijn operatie, hebben mijn tegenstanders uiteraard niet stilgezeten. Zij hebben wel andere toernooien gespeeld waar ze punten hebben gehaald. Ook op het Aziatisch kampioenschap, het EK en in Argentinië hebben zij punten kunnen halen (terwijl ik er geen haalde). Daardoor zal ik het jaar waarschijnlijk afsluiten op de 21e plaats van de wereld met 3005 punten. Toch wel een ontgoocheling voor mij na mijn virtuele 13e plaats nu op de 21e plaats eindigen.

Ook geen Londen dus voor mij. Heel jammer, maar dit wil zeker niet zeggen dat het hier ophoud voor

mij. Over het eindresultaat ben ik dus wel teleurgesteld, maar verder ben ik wel tevreden over dit jaar. Ik heb bewezen dat ik op wereldvlak kan concurreren met de (sub)top, ik heb dit jaar mijn eerste internationale toernooi gewonnen en vele kwartfinales bij elkaar gespeeld. Veel ervaring opgedaan en heel veel geleerd (als één van de jongste spelers van het circuit).

Alhoewel ik besef dat mijn tegenstanders professioneel met hun sport bezig zijn (in de letterlijke zin van het woord, tafeltennis is hun beroep) en ik dagelijks moet gaan werken en 's avonds met mijn overige energie moet gaan trainen, blijf ik mij voor 1000% inzetten en heb ik mijn volgende doelen al klaar: Mijn volgende doelen het WK in China in 2014 en in 2016 de volgende paralympics in Rio de Janeiro.

Tot slot wil ik iedereen nogmaals heel hartelijk bedanken voor de steun die ik van jullie mocht ontvangen dit jaar! Enkele mensen wil ik ook in het bijzonder bedanken, dat zijn mijn familie, mijn sponsor en mijn coach. Heel hartelijk bedankt allemaal, ik hoop dat ik in de toekomst ook nog op jullie steun kan rekenen!!!

Fijne feestdagen en alvast een prachtig 2012 gewenst

**Groeten,
Bart**